

ПЕРСПЕКТИВИ ГАЗОНОСНОСТІ НЕОГЕНОВИХ ВІДКЛАДІВ ЗАКАРПАТСЬКОГО ПРОГИНУ

О.О.Орлов, О.М.Трубенко, О.В.Петров

IФНТУНГ, 76019, Івано-Франківськ, вул. Карпатська, 15, тел. (03422) 42027,
e-mail: geotom@ifdtung.if.ua

Результаты изучения геолого-геофизических и промышленных данных в границах Закарпатского прогиба свидетельствуют о возможности открытия в глубинах вулканогенных пород новых залежей газа. Предложены два взгляда на факторы, которые могут влиять на появление в туфогенных и вообще вулканогенных образованиях коллекторских свойств для дальнейшего прогнозирования нефтегазоносности в туфогенных образованиях Закарпатской западины и в других областях на научной основе.

Закарпатський прогин простягається між Українськими Східними Карпатами (з північного сходу) і краєм Панонської западини (з південного заходу). В адміністративному відношенні обмежується з північного заходу, заходу і південного заходу державними кордонами відповідно Словаччини, Угорщини та Румунії (рис. 1).

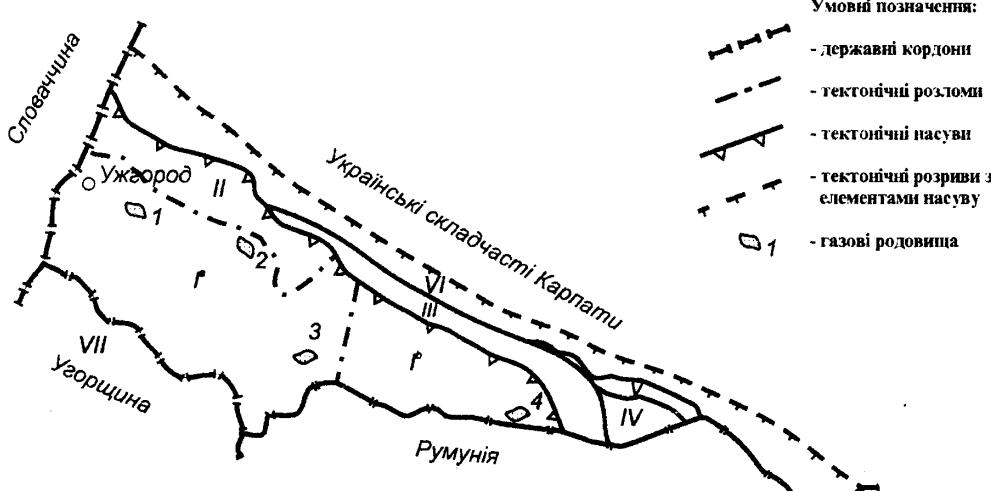
Донеогеновий фундамент Закарпатського прогину складається з палеогенових, мезозойських і на думку багатьох дослідників, палеозойських утворень.

Неогенові відклади, які складаються теригенними, галогенними (соляними) і вулканогенними породами залягають на донеогеновому фундаменті з неузгодженням, як правило, кутовим.

В межах Закарпатського прогину розрізняють Мукачівську (північно-західну) і Солот-

винську частини (западини), які розмежовуються поперечним тектонічним розломом. На даний час в Мукачівській западині відкрито 3 газових родовищ (Русько-Комарівське, Станівське, Королівське), а Солотвинській западині одне газове родовище – Солотвинське. Продуктивні горизонти знаходяться у відкладах пліоцену (Королівське), сармату та верхнього бадену (Русько-Комарівське, Солотвинське) і нижнього бадену (Солотвинське). Колектори представлені теригенними породами пористого і пористо-тріщинуватого типів і вулканогенними породами тріщинно-пористого типу, що являють собою туфогенні утворення.

Загально-прийнято вважати, що вулканогенні породи, наприклад туфи і туфогенні утворення, не є колекторами, оскільки вони не володіють відкритою пористістю і, як наслідок, проникністю.

Ia, Ib - відповідно Мукачівська і Солотвинська западини Закарпатського прогину; II - Пенінська зона; III - зона мармароських скель; IV - Мармароський Масив; V - Рахівська зона; VI - Поркуленська зона; VII - Панонська западина.

Газові родовища: 1 - Русько-Комарівське, 2 - Станівське, 3 - Королівське, 4 - Солотвинське.

Рисунок 1 – Тектонічна схема Українського Закарпаття

Але крім вказаного Солотвинського газового родовища, в світі існують багато прикладів родовищ вуглеводнів, в яких промислові запаси належать до вулканогенних утворень. До таких можна віднести родовища Джиджеалпа (Внутрішній Східноавстралійський НГБ), де в туфах зосереджено до 140 млрд. м³ початкових запасів газу; Сараджи (Центральноіранський НГБ), де в туфогенних утвореннях міоценолігоценового віку початкові запаси газу становили до 160 млрд. м³; Птрукша (Східнословачкий неогеновий НГБ), де в вулканогенно-осадових утвореннях зосереджено до 3 млрд. м³ газу; Ебано-Пануко (Галф-Костський НГБ, Північна Америка), де в туфогенних, туфо-алевритових породах крейдяного віку зосереджено початкові запаси нафти, що складають до 183 млн. т нафти; Пosa-Ріка (Галф-Костський НГБ), де з вулканогенними і теригенними породами еоцену і крейди пов'язані початкові запаси нафти – 373 млн. т і до 35 млрд. м³ газу, та в деяких інших басейнах, майже повний огляд яких був зроблений в роботі [1]. Слід вказати, що в Україні з вулканогенно-осадовими відкладами пов'язані акумуляції нафти також на Глинсько-Розбішівському родовищі (девон) і в деяких інших родовищах Дніпрово-Донецької западини.

Найбільш цікавими в нафтогазоносному відношенні і в той же час слабовивченими є вулканогенні породи в Закарпатському прогині. На наш погляд, в цьому прогині встановлена промислова газоносність туфогенних порід неогену свідчить про можливість відкриття в шарах вулканогенних порід нових покладів газу. На даний час науково-практичне питання полягає в тому, що остаточно невідомо, за рахунок чого ці породи стають проникними або відносно проникними, що дозволяє їм за наявності покришок і сприятливих структурних умов служити природними резервуарами пастками нафти і газу.

На даний час існують дві точки зору стосовно факторів, які можуть впливати на виникнення в туфогенних і взагалі вулканогенних утвореннях проникності.

По-перше, можливо передбачити, що проникність туфогенних утворень значною мірою залежить від умов, в яких цей матеріал відкладається в морських умовах. У випадку, коли вулканогенний матеріал відкладається в чистому вигляді і формуються туфи без теригенних сумішей, первинна проникність в таких породах відсутня. Але якщо цей процес супроводжується поступленням в морський басейн теригенного матеріалу (піску, глинистого матеріалу), осідаюча суміш призводить до утворення туфогенних порід, які можуть володіти первинною відкритою пористістю і проникністю.

По-друге, в туфогенних породах в певних тектонічних умовах може виникати тріщинува-

тість, в результаті чого ці породи набувають вторинної проникності. Цікаво вказати, що в результаті існування тектонічних рухів (навіть дуже слабких) в породах може виникати тріщинуватість і мікротріщинуватість кліважного типу, і породи, які в класичній геологічній літературі вважаються покришками, набувають колекторських властивостей, і в них акумулюються поклади вуглеводнів [2]. Цей процес може активізуватися за рахунок додаткового розущільнення порід в процесі їх епігенетичних утворень [3].

На українських родовищах, де накопичення вуглеводнів пов'язані з туфогенними утвореннями, вказані питання ще майже не досліджені.

Вивчення можливих колекторських властивостей вулканогенних порід і в тому числі туфогенних відкладів потребують постановки детальних лабораторних досліджень з застосуванням сучасних електронно-оптических мікроскопів. Перші кроки в цьому напрямку вже зроблені фахівцями ІФНТУНГ в Саксонському Товаристві Геології і Навколошнього Середовища (Фрайберг, Німеччина) в процесі проходження стажування, де з метою вивчення вулканогенної діяльності були досліджені пірокласти, які утворилися в басейні Ерцгебірге в пермський час. В шліфах вказаних туфів відмічається наявність мікротріщин, яка при певних передпадах тиску у відкладах може зумовлювати їх проникність.

Завданням сьогодення є створення лабораторії при кафедрі геології та розвідки нафтових і газових родовищ, оснащеної сучасною електронно-оптическою технікою, що дасть можливість продовжити вивчення можливих колекторських властивостей туфогенних і взагалі вулканогенних порід для подальшого прогнозування нафтогазоносності в туфогенних утвореннях Закарпатської западини та в інших областях на науковій основі.

Література

1. Панасенко Л.Н. Нефтегазоносность вулканогенных толщ в различных геологических провинциях мира. – К.: ИГН АН УССР, 1985. – 56 с.
2. Орлов А.А., Журакивский М.О., Ляху М.В. и др. Пути повышения эффективности поисков залежей нефти и газа в пластах Ю₀, Ю₁ и Ю₂-Ю₂₀ юрских отложений среднего Приобья // Известия вузов. Сер.: Нефть и газ. – Баку, 1986. – №1. – С. 6-8.
3. Орлов О.О., Кличко В.П., Будзенко Т.В. та ін. Результати лабораторних експериментів по розущільненню гірських порід флюїдами під тиском. – К.: ДАН УкрРСР, 1980. – № 1. – С.32-34.